Instanţa de fond: Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă) (jud. Evelina Ciorba)
Dosarul nr. 3r-455/25 (2-25066987-02-3r-25072025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Primarul s. Speia împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025, adoptată la cererea înaintată de Primarul s. Speia privind suspendarea executării deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025, către Consiliul s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Primarul s. Speia împotriva Consiliului s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 14 mai 2025, Primarul s. Speia, a depus la Judecătoria Căușeni, (sediul Central), acțiune în contencios administrativ îndreptată către Consiliul s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și suspendarea executării deciziilor nr. 4/1 din 04.04.2025, nr. 4/2 din 04.04.2025 și nr. 4/6 din 04.04.2025, în temeiul prevederilor art. 172 alin. (2) lit. a) și art. 214 alin. (2) din Codul administrativ.

În susținerea cererii de suspendare, Primarul s. Speia a invocat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea actelor administrative contestate, precum și riscul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile în cazul executării în continuare a acestora.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Primarul s. Speia privind suspendarea executării deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025 emise de Consiliul s. Speia, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Primarul s. Speia împotriva Consiliului s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 03 iulie 2025, Primarul s. Speia a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

Recurentul își întemeiază recursul pe pretinsa nelegalitate a încheierii instanței de fond, susținând că aceasta nu ar fi analizat în mod efectiv condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, în special sub aspectul existenței prejudiciului ireparabil.

În acest sens, acesta invocă existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative contestate, arătând că decizia nr. 4/1 din 04.04.2025 ar viza un proiect inexistent, întrucât finanțarea invocată nu ar fi fost acordată pentru scopul indicat, astfel încât actul ar fi lipsit de obiect și imposibil de executat.

Totodată, susține că decizia nr. 4/2 din 04.04.2025 ar fi fost adoptată cu încălcarea prevederilor Legii nr. 100/2017 și a regulamentului intern aplicabil, fiind stabilite sporuri salariale cu ignorarea criteriilor legale și într-un mod discriminatoriu.

În ceea ce privește decizia nr. 4/6 din 04.04.2025, recurentul afirmă că aceasta ar fi ilegală, întrucât autoritatea emitentă și-ar fi depășit competențele, dispunând asupra bunurilor unei întreprinderi municipale și modificând în mod nejustificat capitalul social al acesteia, cu încălcarea cadrului normativ incident.

Sub aspectul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, recurentul susține că actele administrative contestate implică alocarea și utilizarea unor mijloace financiare fără indicarea sursei de acoperire, ceea ce ar contraveni prevederilor legale, iar executarea acestora ar genera consecințe financiare negative și dificil de reparat asupra bugetului public local.

În acest context, se mai invocă faptul că instanța de fond nu ar fi examinat în mod real caracterul ireparabil al prejudiciului și impactul financiar al actelor administrative contestate, limitându-se la o analiză formală a condițiilor de suspendare.

În concluzie solicită Primarul s. Speia admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat să fie admisă.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar constată că încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025 a fost comunicată recurentului la 03 iulie 2025 (f.d.34), iar cererea de recurs a fost depusă în aceeași zi (f.d.35-37).

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Primarul s. Speia a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, în cadrul ședinței extraordinare a consiliului local Speia din 03 aprilie 2025, au fost adoptate următoarele decizi:

- decizia nr. 4/1 din 03 aprilie 2025, „Cu privire la aprobarea propunerii de proiect cu implementarea acestuia” ;

- decizia nr. 4/2 din 03 aprilie 2025, „Privind sporul pentru consolidarea capacităților profesionale ale funcționarilor publici de execuție din cadrul primăriei s. Speia”;

- decizia nr. 4/6 din 03 aprilie 2025, „Cu privire la acceptarea transmiterii în gestiune către fondator - CL Speia/Primărie a bunurilor imobile cu înregistrare la ASP” (f.d.9-11).

La 14 mai 2025, Primarul s. Speia, a depus la Judecătoria Căușeni, (sediul Central), acțiune în contencios administrativ către Consiliul s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și suspendarea executării deciziilor nr. 4/1 din 04.04.2025, nr. 4/2 din 04.04.2025 și nr. 4/6 din 04.04.2025, în temeiul prevederilor art. 172 alin. (2) lit. a) și art. 214 alin. (2) din Codul administrativ (f.d.1-5).

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Primarul s. Speia privind suspendarea executării deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025 emise de Consiliul s. Speia, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Primarul s. Speia împotriva Consiliului s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025 (f.d.28-32).

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În acelaşi timp Completul judiciar consideră necesar de a menţiona, că instanţa de fond va urma să verifice în mod obligatoriu şi întrunirea condiţiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ depuse de Primarul s. Speia împotriva Consiliului s. Speia privind anularea deciziilor nr.4/1 din 04.04.2025, nr.4/2 din 04.04.2025 și nr.4/6 din 04.04.2025, întrucât analiza cererii de suspendare a executării actului administrativ este subsecventă existenței unei acțiuni principale admisibile.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că obiectul acțiunii îl constituie contestarea de către Primarul s. Speia, deciziilor Consiliului s. Speia nr. 4/1 din

04.04.2025, nr. 4/2 din 04.04.2025 și nr. 4/6 din 04.04.2025, care întrunesc caracteristicile unor acte administrative individuale, în sensul art. 10 Cod administrativ, fiind emise de o autoritate publică – Consiliul s. Speia, în vederea reglementării unor situații juridice concrete și producând efecte juridice nemijlocite.

Totodată, acțiunea este formulată de Primarul s. Speia, care invocă întrunirea condiției de vătămare a unui drept sau interes legitim pretins prin emiterea actelor administrative contestate, situației ce urmează să fie verificată sub aspectul întrunirii condițiilor de admisibilitate prin prisma reglementărilor art. 207 al.(2) lit. e) CA, fiind verificată inclusiv condiția întrunirii de către reclamantul acțiunii a calității procesuale active.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că reclamantul Primarul s. Speia, contestă deciziile Consiliului s. Speia nr. 4/1 din 04.04.2025, nr. 4/2 din 04.04.2025 și nr. 4/6 din 04.04.2025, acte care, potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, constituie acte administrative individuale, întrucât reprezintă măsuri oficiale adoptate de o autoritate publică pentru reglementarea unor situații concrete de drept public, producând efecte juridice prin nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice.

De asemenea, Consiliul s. Speia, în calitate de autoritate a administrației publice locale, acționează în exercitarea prerogativelor de putere publică conferite de lege, iar actele emise de acesta nu au natura unor acte juridice de drept privat, ci sunt expresii ale voinței autorității publice în regimul juridic de drept administrativ. Prin urmare, raportul juridic litigios nu este unul de egalitate juridică între părți, specific dreptului privat, ci unul de subordonare juridică, în care autoritatea publică acționează cu putere de imperiu. Prin urmare, în condițiile speței, ținînd cont de prevederile art. 189 alin. (3) Cod administrativ, coroborat cu prevederile art. 63, 64, 68 al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006, instanța de fond va urma să verifice dacă Primarul s. Speia deține dreptul acordat de lege ca fiind o autoritatea poblică competentă de a sesiza instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune. În contextul celor menţionate, Completul judiciar reţine că, prevederile legale precitate interzic ***apriori*** şi ***inter alia*** înaintarea acestei acțiuni de reclamantul cauzei în procedura contenciosului administrative, la caz fiind deja stabilită o jurisprudență relevantă (3r-410/24 (2-24045644-02-3r-28052024)).

P**otrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ,** *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării*

actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice – **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar concluzionează că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Raportînd cadrul legal enunțat la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul judiciar reține că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, iar criticile formulate de recurent nu sunt apte să conducă la casarea încheierii contestate.

Instanța de recurs subliniază că obiectul cererii de suspendare îl constituie întreruperea temporară a executării deciziilor Consiliului s. Speia, și anume: decizia nr. 4/1 din 04.04.2025 „Cu privire la aprobarea propunerii de proiect cu implementarea acestuia”, decizia nr. 4/2 din 04.04.2025 „Privind sporul pentru consolidarea capacităților profesionale ale funcționarilor publici de execuție din cadrul primăriei s. Speia” și decizia nr. 4/6 din 04.04.2025 „Cu privire la acceptarea transmiterii în gestiune către fondator – CL Speia/Primărie a bunurilor imobile cu înregistrare la ASP”, acte administrative individuale a căror executare este contestată de către reclamantul Primarul s. Speia care nu este nici destinatarul actelor contestate și nici terțul afectat prin efectele acestora.

În acest context, Completul judiciar reiterează că suspendarea executării acestor acte administrative, în temeiul art. 214 coroborat cu art. 172 alin. (2) Cod administrativ, reprezintă o măsură provizorie și de excepție, care poate fi dispusă doar în condițiile în care partea solicitantă în mod prioritar deține întrunită condiția invocării unui drept legal vătămat și va face dovada existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestor acte sau a riscului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile ca urmare a executării lor.

Instanța de recurs reține că, suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Astfel, Completul judiciar reține că recurentul nu a demonstrat în mod concret că executarea deciziilor nr. 4/1, nr. 4/2 și nr. 4/6 din 04.04.2025 ar genera un prejudiciu iminent și ireparabil. Invocarea caracterului financiar al acestor acte și a unor eventuale consecințe negative asupra bugetului public local nu este susținută prin date obiective privind producerea efectivă a unor cheltuieli sau imposibilitatea reparării acestora ulterior, rămînînd la nivelul unor simple afirmații cu caracter ipotetic.

Completul specializat reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile

recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare a executării o solicită. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocate în susţinerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul administrativ contestat a cărui suspendare s-a solicitat în cauză, nu oferă instanței indicii suficiente de convingătoare care ar fi în stare să răstoarne prezumţia de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Completul judiciar reţine că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie în mod prioritar să invoce un drept legal propriu - pretins vătămat, să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu rezonabil asupra legalităţii actului.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Primarul s. Speia au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025.

Prin urmare, Completul judiciar constată că, în raport cu natura și conținutul deciziilor nr. 4/1, nr. 4/2 și nr. 4/6 din 04.04.2025, precum și cu argumentele invocate de recurent, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ pentru dispunerea suspendării executării acestora, mai mult instanța urmează o dată în plus să verifice întrunirea admisibilității acțiunii în cauză, prin prizma rigorilor art. 207 Cod Administrativ.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Recursul declarat de Primarul s. Speia - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 25 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela